

vymáhání pohledávek žalobce za jeho dlužníky, vlastníky jednotek, z titulu nezaplacených úhrad spojených s vlastnictvím a užíváním jejich bytů (příspěvky na správu a provoz domu a pozemku, zálohy na služby). Kromě jiného žalobce takto v roce 2012 předal žalované k vymáhání svou pohledávku vůči vlastníkovi jednotky, M. K., nar. J., bytem J., a to v celkové výši 80.711,- Kč s příslušenstvím [dále též „dotčená pohledávka“]. Usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. KSUL 44 INS 26319/2012-A-13 ze dne 7. prosince 2012 byl zjištěn úpadek dlužníka žalobce a povoleno jeho řešení oddlužením. Věřitelé byli vyzváni k přihlášení svých pohledávek ve lhůtě 30 dnů ode dne zveřejnění rozhodnutí o úpadku v insolvenčním rejstříku; ke zveřejnění řečeného usnesení došlo rovněž dne 7. 12. 2012. Posledním dnem lhůty určené k podání přihlášek bylo pondělí dne 7. 1. 2013. Žalovaná dotčenou pohledávku klienta do insolvenčního řízení ve stanovené lhůtě nepřihlásila s odůvodněním, že to není možné, jelikož ještě nebyl na uvedenou pohledávku vydán rozsudek a není tedy k dispozici exekuční titul, a dne 11. 1. 2013 ji přesně v tomto duchu uplatnila samostatnou žalobou o zaplacení, vedenou u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 61 Cm 9/2013, přičemž žalobce informovala, že právě tímto způsobem bude probíhat vymáhání dotčené pohledávky. Dne 4. 2. 2013 ukončil žalobce s žalovanou spolupráci a dne 4. 3. 2013 udělil žalobce plnou moc stávající právní zástupkyni. V dalších měsících žalobce od žalované přebíral dokumentaci k případům, jež žalovaná pro žalobce v rámci výkonu advokacie řešila, a dopisem ze dne 15. 7. 2013 se žalobce na žalovanou obrátil s tím, že v jejím postupu při vymáhání dotčené pohledávky shledává pochybení a žádá ji o informace, jak bude v dané věci (nepřihlášení do insolvenčního řízení dlužníka žalobce) dále postupováno. Dopisem ze dne 29. 7. 2013 žalovaná žalobci sdělila, že přihláška pohledávky žalobce do insolvenčního řízení dlužníka žalobce nebyla podána z toho důvodu, že žalobce žalované vypověděl ke dni 4. 2. 2013 plnou moc a proto již přihláška nemohla být podána. Tímto nepravdivým vyjádřením žalovaná porušila zákonnou povinnost čestného jednání vůči klientovi [§ 16 odst. 2 zákona o advokacii], jelikož musela vědět, že poslední den lhůty určené k podání přihlášek do insolvenčního řízení dlužníka žalobce žalované marně uplynul již dne 7. 1. 2013, tj. o cca jeden měsíc dříve, než došlo k ukončení spolupráce žalobce s žalovanou. Dopisem stávající právní zástupkyně žalobce ze dne 15. 1. 2014 byla žalované vytknuta vada poskytnuté právní služby, byla vyzvána k náhradě škody způsobené právní službou a ke smírnému řešení celé věci. Žalovaná si dopis převzala dne 16. 1. 2014, nicméně nikdy na něj nereagovala. Dne 28. 1. 2015 byla žalované zaslána výzva k plnění podle § 142a o. s. ř. Ani v tomto případě výzva nevedla k dobrovolnému splnění povinnosti žalované. Žalobce tvrdí, že se žalovaná dopustila vadného poskytnutí právních služeb na úkor žalobce, a to z toho důvodu, že dlužníkovi bylo usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. KSUL 44 INS 26319/2012 ze dne 7. prosince 2012 povoleno oddlužení a dotčená pohledávka žalobce vůči jeho dlužníkovi na zaplacení dluhu ve výši 80.711,- Kč měla být uplatněna nikoliv samotnou žalobou, nýbrž v rámci příslušného insolvenčního řízení. Neuplatnění dotčené pohledávky v insolvenčním řízení dlužníka žalobce ve lhůtě stanovené insolvenčním soudem uspokojení žalobce zmařilo a k jeho nepřihlášené pohledávce se v rámci oddlužení nepřihlíží. Jak plyne z dokumentace dostupné k uvedenému insolvenčnímu řízení (KSUL 44 INS 26319/2012-B-7), příjmy dlužníka věřitele stačily k tomu, aby v rámci povoleného oddlužení došlo k uspokojení pohledávek jeho věřitelů ve výši 100 %; to by platilo i v případě přihlášení dotčené

pohledávky žalobce. Vzhledem k tomu, že insolvenční řízení má z hlediska uspokojování pohledávek věřitelů jistá specifika, navrhuje žalobce, aby byla přesná výše škody způsobené žalovanou stanovena znaleckým posudkem. Součástí nároku žalobce na náhradu škody vůči žalované jsou i náklady, které žalobce vynaložil na vadně poskytnutou právní službu. Jak již bylo uvedeno, žalovaná dne 11. 1. 2013 vadně uplatnila dotčenou pohledávku žalobce samostatnou žalobou o zaplacení, vedenou u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 61 Cm 9/2013. Za tuto právní službu jí na základě faktury č. 022-2013 ze dne 19. 3. 2013 žalobce zaplatil dne 16. 4. 2013 odměnu ve výši 12.173 Kč. Zde uvedená žaloba byla tzv. žalobou beznadějnou, kdy od samého počátku neexistovala vzhledem k zákonné úpravě insolvenčního práva reálná možnost, že by byla úspěšná, a v případě řádného postupu žalované nikdy neměla být podána. Dle § 109 odst. 1 písm. a) insolvenčního zákona totiž platí, že po zahájení insolvenčního řízení nemohou být pohledávky a jiná práva týkající se majetkové podstaty dlužníka uplatněny žalobou, lze-li je uplatnit přihláškou. Z uvedeného důvodu byla žalovaná dopisem stávající právní zástupkyně žalobce ze dne 15. 1. 2014 požádána o vrácení odměny za poskytnutí vadné právní služby. Žalovaná si dopis převzala dne 16. 1. 2014, nicméně nikdy na něj nereagovala. Dne 28. 1. 2015 byla žalované zaslána výzva k plnění podle § 142a o. s. ř. Ani v tomto případě výzva nevedla k dobrovolnému splnění povinnosti žalované. Právní nárok žalobce vůči žalované je třeba posuzovat dle zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii a zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.

Žalovaná ve svém vyjádření se žalobou nesouhlasila s tím, že tvrzení obsažená v žalobě se nezakládají na pravdě a okolnosti jsou popsány účelově tak, aby svědčily žalobci. Žalobce v rozhodném období měl uzavřenou mandátní smlouvu s firmou UNISERVIS - REALITY s.r.o. se sídlem Studentská 1243, Jirkov, která pro žalobce vykonávala správu nemovitostí, včetně řešení pohledávek. Tato firma má pak s žalovanou jako advokátkou uzavřenou smlouvu o spolupráci tak, že projednává se svými klienty (v tomto případě se žalobcem) postup řešení pohledávek a jejich stanoviska pak písemně sděluje advokátní kanceláři žalované. Zajišťuje také výpočet pohledávek a podepisování a doručování konkrétních plných mocí - k žalobám a dalším úkonům. Pro žalobce žalovaná vyřizovala několik pohledávek s tím, že dne 10.11.2011 žalobce podepsal obecnou generální plnou moc na řešení pohledávek, která byla využita pro výzvu k zaplacení u dlužníka žalobce M. K. Ten na výzvu nereagoval a tak dle pokynu správce žalobce a doručení plné moci k žalobě byla podána 25.01.2012 žaloba na zaplacení částky 39.307,-Kč, kdy byl i řádně zaplacen soudní poplatek. Po podání žaloby žalované bylo písemně sděleno správcem žalobce (mail ze dne 18.12.2012), že má vzít žalobu zpět, neboť při vyúčtování došlo k chybě a celková částka je tedy 80.711,- Kč. Žalovaná tedy žalobu vzala zpět a usnesením ze dne 7. 1.2013 bylo řízení zastaveno. Dne 11.01.2013 žalovaná podala novou žalobu na částku 80.711,-Kč, kde v této částce je zahrnuta původní částka 39.307,-Kč. Žalobce však neuhradil soudní poplatek a tak řízení bylo zastaveno usnesením soudu. Dne 04.02.2013 byla vypovězena plná moc ze strany žalobce. Co se týká nároku na náhradu škody s tím, že nepřihlásila pohledávku do insolvence, tak toto tvrzení odmítá, neboť jí žalobce na tento úkon nedal plnou moc. Žalovaná dále ještě později k věci uvedla, že žádnou smlouvou o právním zastupování se žalobcem neuzavírala, byla jí pouze doručena plná moc k zastupování. Přiznala, že v té době na základě té plné moci

žalobce zastupovala, ale nebyla to smlouva o právní pomoci. Napřed vždy vyzývala dlužníka k zaplacení a pak podle pokynů Uniservisu podávala i žaloby. Dále uvedla, že v žádném případě není pravda, že by žalobci či firmě Uniservis sdělila, že bez soudního rozsudku nelze věc přihlásit do insolvence. Bylo to tak, že podala první žalobu, pak tedy druhou žalobu a to sdělila žalobci. To byla žaloba na částku přes 80.000,-- Kč. Pak žalovaná zjistila, že pan Kubík je v insolvenční, tak vyrozuměla Uniservis, aby neplatil soudní poplatek, což by bylo zbytečné a aby ten spor byl ukončen a následně chtěla po Uniservisu, aby jí zajistili plnou moc pro podání insolvenční přihlášky, protože zastupuje v mnoha insolvenčních a ví, že Krajský soud v Ústí nad Labem vyžaduje samostatnou plnou moc pro toto řízení, že nepostačí generální pro vymáhání pohledávek. Tu jí však nikdo nedoručil. Uvedla, že pokud v plné moci, kterou podepsala, je uvedeno jako zvláštní zastupování „vymáhání pohledávek“, tak to právě se Krajskému soudu v Ústí nad Labem nelíbí a chce tu konkrétní plnou moc. Dále uvedla, že nechápe, jak žalobce usoudil, že právě za pana K█████, za zastupování, vyúčtovala zrovna částku 12.173,-- Kč, když to bylo v souhrnné částce 29.065,-- Kč a ta částka za pana K█████ mohla být klidně nižší. Navíc zastupování si spočítala podle vyhlášky, pak to ponížila a k tomu naučtovala ještě poštovné, apod., takže se nedá říci, jaká částka připadala na zastupování pana Kubíka.

Soud pak věc svým usnesením č.j. 10C 64/2015-58 ze dne 25.11.2015 přerušil, a to do skončení insolvenčního řízení vůči M█████ K█████, které je vedeno Krajským soudem v Ústí nad Labem pod sp. zn. KSUL 44 INS 26319/2012. K odvolání žalobce Krajský soud Ústí nad Labem svým usnesením č.j. 10Co 114/2016-77 ze dne 22.03.2016, které nabylo právní moci 14.04.2016 usnesení okresního soudu změnil tak, že řízení se nepřerušuje s tím, že odvolací soud zastává stanovisko, že pokud se týká částky 12.173,-- Kč s příslušenstvím, tato představuje tvrzenou škodu za náklady zaplacené žalobcem žalované za vadně poskytnutou službu a pro tento žalobcem uplatněný nárok není žádný důvod pro přerušování řízení, neboť není významný výsledek insolvenčního řízení. Rozhodnutí Okresního soudu závisí na otázce, kterou může řešit sám, tedy otázku předpokladů odpovědnosti za škodu způsobenou advokátem v souvislosti s výkonem jeho advokacie, tedy porušení povinnosti advokáta, vznik škody a příčinnou souvislost. Pokud jde o uplatněný nárok na náhradu škody vůči žalované ve výši 80.711,-- Kč s příslušenstvím z titulu nepodání přihlášky v insolvenčním řízení, je dle názoru odvolacího soudu na soudu prvního stupně, aby při zkoumání podmínek odpovědnosti advokátky za škodu způsobenou v souvislosti s výkonem advokacie jako předběžnou otázku sám zkoumal, zda by při řádném postupu advokátky žalobce, jako její klient, se svým nárokem uspěl u insolvenčního soudu a rovněž, zda je jeho pohledávka vůči dlužníkovi po právu a zda byl tudíž pochybením advokátky, tedy žalované, skutečně připraven o možnost vymoci svou existující pohledávku. Jde tedy o řešení otázky předběžné v rámci sporu o náhradu škody proti advokátovi, nikoliv o insolvenční přezkum.

Z výsledku zástupkyně žalobce I█████ L█████ bylo zjištěno, že je a byla v rozhodné době předsedkyní společenství vlastníků, tedy žalobce. Pokud se týče správy domu a bytu, tak žalobce měl pověřenu firmu UNISERVIS-REALITY, s.r.o., která kromě jiného zajišťovala i předpisy nájmu a řešila se žalobcem, pokud začaly být dluhy. Ve stanovách žalobce má, že pokud dlužník nezaplatí za 3 měsíce, částku je nutno zažalovat. Na to uzavřeli smlouvu se